

RAZPORED SV. MAŠ

23.11.2020 PONEDELJEK Klemen, papež			ZA ZDRAVJE, V ČAST ANGELOM VARUHOM, Tomaj 120
24.11.2020 TOREK Andrej Dung in drugi vietnamski mučenci			++ ŽIVEC, Dobravlje 28, p.n. Križ 244
25.11.2020 SREDA Katarina Aleksandrijska, mučenka			V ČAST MATERI BOŽJI, Tomaj 19
26.11.2020 ČETRTEK Valerijan Oglejski, škof			V ČAST MATERI BOŽJI, Tomaj 7
27.11.2020 PETEK Virgil in Modest, ap. Koroške			PO NAMENU Križ 260
28.11.2020 SOBOTA Katarina Laboure, devica			+ LOJZKA KOKOŠAR, Križ 118
29.11.2020 1. ADVENTNA NEDELJA (nedelja Karitas)			+ Jože škapin, Kazlje 29 in ZA ZDRAVJE FARANOV

PRIPOROČAM SE ZA NAROČILA SV.MAŠ. Sv.maše so zasebne, brez ljudstva.

MOLITEV OB ČASU EPIDEMIJE:

Oče usmiljenja in tolažbe,
tvoj Sin Jezus Kristus

nam je s križem pokazal vrednost trpljenja.

Pomagaj našim bratom in sestram,
ki že nosijo križ bolezni in so preizkušani.

Nakloni jim izboljšanje zdravja,
njihovim svojcem pa pogum in zaupanje.

Vsem zdravstvenim delavcem daj moč in zdravje,
da bodo vztrajali v ljubezni do bolnikov,
raziskovalcem pa, da bodo čim prej odkrili uspešno zdravilo.

Nam in vsemu svetu daj svoj blagoslov,
da bomo rešeni bolezni

in se ti bomo mogli s tvojo Cerkvijo zahvaljevati.

Amen.

Sv. Marija, zdrave bolnikov – prosí za nas.

Sv. Rok, zavetnik zoper kužne bolezni – prosí za nas.

Vsi božji svetniki in svetnice – prosite za nas.

ŽUPNIJA TOMAJ

OZNANILA ZA: TOMAJ AVBER in KAZLJE
JEZUS KRISTUS KRALJ VESOLJSTVA

Štev.:48/LETO VIII.

22. NOVEMBER 2020

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 25,31-46)

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: »Ko pride Sin človekov v svojem veličastvu in vsi angeli z njim, takrat bo sédel na prestol svojega veličastva. Pred njim bodo zbrani vsi narodi in ločil bo ene od drugih, kakor pastir loči ovce od kozlov. Ovce bo postavil na svojo desnico, kozle pa na levice.

Tedaj bo kralj rekel tistim, ki bodo na desnici: »Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta! Prejmite v posest kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta! Kajti lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti, tujec sem bil in ste me sprejeli, nag sem bil in ste me oblekli,

bolan sem bil in ste me obiskali, v ječi sem bil in ste prišli k meni.« Tedaj mu bodo pravični odgovorili: »Gospod, kdaj smo te videli lačnega in te nasitili ali žejnega in ti dali piti? Kdaj smo te videli tujca in te sprejeli ali nagega in te oblekli? Kdaj smo te videli bolnega ali v ječi in smo prišli k tebi?« Kralj jim bo odgovoril: »Resnično, povem vam: Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste storili meni.«

Tedaj poreče tudi tistim, ki bodo na levisi: »Proč izpred mene, prekleti, v večni ogenj, ki je pripravljen hudiču in njegovim angelom! Kajti lačen sem bil in mi niste dali jesti, žejen sem bil in mi niste dali piti, tujec sem bil in me niste sprejeli, nag sem bil in me niste oblekli, bolan sem bil in v ječi in me niste obiskali.« Tedaj bodo tudi ti odgovorili: »Gospod, kdaj smo te videli lačnega ali žejnega ali tujca ali nagega ali bolnega ali v ječi in ti nismo postregli?« Tedaj jim bo odgovoril: »Resnično, povem vam: Česar niste storili enemu od teh najmanjših, tudi meni niste storili.« Ti pojdejo v večno kazen, pravični pa v večno življenje.«

Telefon: **samo pisarna: 05 992 2239**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; Tel.: **041 649 617**; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

PRIDITE, BLAGOSLOVLJENI

Bogoslužje nedelje Kristusa Kralja, kot zadnje nedelje v cerkvenem letu, nas hkrati opozarja tudi na nekakšen obračun z Nebeškim sodnikom ob koncu sveta, pa tudi ob koncu našega zemeljskega bivanja. Ampak bodimo pozorni, Nebeški sodnik ne sodi po naših merilih in merilih svetnih sodnikov. Ampak, pojdemo po vrsti.

Prejšnje nedelje smo o Božjem kraljestvu govorili kot o radostni in konstitutivni resničnosti brezplačnega in nezaslužnega daru, ki ga je treba sprejeti (pravzaprav) z veseljem in hvaležnostjo, vključuje pa tudi naše sodelovanje in našo zavezanost k aktivni budnosti. Kraljestvo je v resnici že prisotno, v svoje življenje sem »pripeljal« Jezusa Božjega Sina in se oblikoval v njegovih besedah, njegovih naukih in njegovih delih. Vendar je to resničnost, ki se bo dokončno izpolnila v prihodnosti, ko se bo Gospod vrnil v slavi, da bo vsakega nagradil po svojih dejanjih. Sedanja resničnost torej, vendar v neprekinjenem in postopnem oblikovanju tudi z našim ustvarjalnim in voljnim sodelovanjem. V resnici je kralj vsakemu podelil karizme in lastnosti, ki jih je bilo treba izkoristiti, darove prejemati in deliti z drugimi, to so vznemirljive posebne pravice za komuniciranje in množenje, kot so talenti, omenjeni v priliki iz prejšnjega tedna, ki jih moramo izkoristiti za prejem nagrade, sodelovati "v veselju kralja vesoljstva" (Mt 25, 21. 23) ali pa se iz tega veselja izključiti s tem, da prejmemo žalostno dokončno obsodbo za sedanje življenje in za večnost.

Katera dela prinašajo Božje kraljestvo in ki si zaslužijo "nagrado" za sodelovanje v Gospodstvu in v slavi samega Gospoda? Iz česa je sestavljeno Božje kraljestvo? Dejanja samega Jezusa to zelo podrobno potrjujejo: to so dela usmiljenja, pravičnosti, miru in ljubezni; dela, ki kažejo veselje do pripadnosti svetu, ki se je obnovil z Gospodovim prihodom, ko drugim ugasne dvom, da smo tudi sami obdarjeni z neizrekljivo slavo, ki ni od tega sveta, ampak je vstopila v ta svet, namreč ta hrepeneča resnica, ki je Resnica bomo rekli v »dobrodne namene«. Božje kraljestvo je v današnjih Jezusovih naukih opisano preveč konkretno in lapidarno, da bi ga lahko dojemali v dvomnem smislu: nahraniti lačne, napojiti žejne, obleči gole, obiskati bolne in zaprte. K tem delom usmiljenja lahko dodamo še druge bolj duhovne narave, na primer poučevanje nevednih, svetovanje dvomljivim, prinašati tolažbo žalostnim, potrpežljivim prenašanjem težav Vsi elementi konkretne Kristusove pedagogike, ki ne puščajo prostora za subtilne odmike od sklepanja, ki ne dopuščajo izjem: brez poseganja v previdnost in previdnost do vseh, jih je treba neizprosno izvajati. Skupaj s spodbujanjem pravičnosti, solidarnosti, prizadevanja za mir, krotkostjo in revščino duha, predstavljajo temeljne elemente Božjega kraljestva kot resnične in nesporne resničnosti, vse karizme in osebne lastnosti pa navsezadnje zadevajo njih same ker ustvarjajo in pustijo neizbrisen pečat. Vse to je razloženo za dejstvom, da je Jezus Kristus, ki je skupaj z Očetom in Svetim Duhom Bog od vekomaj, čeprav je nepopustljiv in absolutni gospodar zgodovine in stvarnosti bitij in čeprav je v središču stvarjenja, stoletij in časov, pa tudi začetek in konec vseh stvari (Kol 1, 18; Raz. 22, 13), ne mara gospodovati nad deli, ki jih je ustvaril, in še zdaleč ne izvaja absolutne in prisilne moči, ki se nalaga ljudem kot ustvarjenih bitij.

Že Ezekiel (prvo branje) napoveduje prihod univerzalnega kralja, ki ga je ljudstvo čakalo, torej kralja, ki ne zlorablja žezla, oblasti torej, da bi prevladoval nad množicami v sebične ali predrzne namene, temveč skrbnega pastirja, ki želi nahraniti svoje ovce, da jih vodi na sončne in zdrave pašnike: skrbni in dobrohotni univerzalni pastir, ki skrbi za vsak najmanjši element črede in se sprehaja po istih stopnicah kot svoje ovce. Nasprotno, on je tisti, ki kljub temu, da je učitelj, stoji med vsemi kot tisti, ki služi in na tem temelji svojo pedagogiko kraljestva: »Kralji narodov jim vladajo, tisti, ki imajo nad njimi moč, pa se imenujejo dobrotniki. Vendar za vas morda ni tako, toda kdor je med vami največji, lahko

postane takšen kot najmanjši in kdor vlada kot tisti, ki služi. « (prim. Lk 22, 26 - 27). Koncept, ki bi ga danes opredelili za nezaslišanega, ker »revolucionarno« spreminja tudi sam koncept avtoritete, pri čemer se to prepoznava v službi in samoodpovedi, ne pa v hegemoniji in imperializmu, in v ponižnosti ter kot prvi pogoj najde ustrezen odnos z ljudi. Vsak je odgovoren za vse ostale, ima občutljivo vlogo, zaradi katere je odgovoren za vsakega človeka in vsako situacijo, njegov položaj pa vključuje tudi posebno vlogo bližine tistim, ki so "majhni". Tisti, ki vlada torej, je tisti, ki služi več kot vsi drugi. Jezus Sin človekov, ki je prišel služiti in mu ne bo treba služiti (Mk 10,45), razkrije amega sebe kot skrbnega pastirja, za katerega je vsaka glava črede dragocena, edinstvena in neponovljiva. Sam dokazuje odnos pravega kralja, ki se postavi v službo tudi najbolj ogroženim ovcam, ki se sklanjajo k ponižnim, revnim in gobavim, da se jim kot služkeči Kralj postavi v isto raven, ko skrbi za njihove moralne in materialne potrebe, zato ker v svoji pozornosti in razpoložljivosti nikogar ne diskriminira in nikogar ne privilegira, razen najmanjših in izključenih.

Iz njegovih del je torej razvidno, da je njegovo kraljestvo absolutna razsežnost ljubezni, pravičnosti in miru, ki išče interese drugih, ki se bolj veselijo dajanja kot prejemanja. Skratka, Jezus je kralj, kolikor ljubi, in kljub temu, da ima v rokah celo veselje, ponazarja povsem drugačno pojmovanje kraljestva, kot smo ga običajno vajeni. Vrhunec ima v skrajni žrtvi, ki jo Jezus daje zase kot odkupnino za vse, ki jo zaznamuje krvava trnova krona, ki izraža zaupanje in resnično identiteto Kraljestva, torej vsestranske ljubezni do vseh nas. Ker je križ ravno dokončna resničnost Kristusovega kraljestva, les, na katerem cveti judovski kralj, ko pride pričevati resnico (Jn 18,37), saj je on sam Resnica in Življenje. Gre za transcendentnega Boga, ki se poseeblja samo s pretirano ljubeznijo, ker ima v srcu odrešenje in odrešenje človeka in izpolni vsa naša pričakovanja o absolutnem, tako da naredi to absolutno in oddaljeno na doseg roke. Ni naključje, da se pojem "kralj" za Jezusa nanaša skoraj izključno na križanje, ko je njegova kvalifikacija kot judovskega kralja za nasprotnike razlog za obsojanje in posmeh, medtem ko hkrati utemeljuje, da kraljestvo ni od tega sveta.

Posledično v Jezusovih besedah najdemo razsežnost res idealne vlade pravičnega in uravnoveženega političnega sistema, ki mora izključiti kakršnokoli konotacijo tiranije in demagogije ter se izogniti krivicam in socialni diskriminaciji, da bi zagotovili skupno dobro in interese vseh, zlasti najšibkejših in najbolj potrebnih, kar postane cilj, ki naj bi mu sledil vsak narod in vsak politični sistem. Žal temu seveda zdaleč ni tako, ker ne sledimo milosti, ne sledimo navdihom Sv. Duha in smo še vedo gluhi, nemi in slepi, gledamo pa ne vidimo, poslušamo a ne slišimo, se gledamo kot v ogledalu in se predstavljamo kot edino zveličavne in celo pametne in modre.

Še enkrat, praznik Kristusa Kralja se odziva na najbolj univerzalna človeška upanja in nam zagotavlja, da krivica in zlo nimata zadnje besede. Ko se Sin človekov "vrne na zmeljo" nas ne bo vprašal, koliko sveč smo prižgali, koliko verskih praks smo postavili ali na koliko romanjih smo sodelovali, ampak koliko smo ljubili svojega bližnjega, pa še tudi ta ljubezen bo prečiščena z ognjem Duha, ki bo "zažgala" bolni del naše sebičnosti, ki jo nosimo v sebi. Pred Božje obličje bomo po zasluženju neizčrpne "Ljubezni na križu Kalvarije" in oltarjih vsega sveta prišli s svojimi dobrimi deli do bližnjega.